

אבא חושי: שקט! שקט! אל תתנו סיפור לרודני סנסציות!
צימרמן: ...הכרח להקים ועדת חקירה לטיהור האוירה.
יעקוב חושי: אתה עוכר את האוירה!
צימרמן: השם שאנחנו נתנו לערייה, "עיריית הפרסומת", הולם אותה עכשיו במלך אה; אם כי הפרסומת שקבלתם אינה זאת שרציתם. (הקהל פורץ בצחוק) ...אני מציע שהעיריה תקציב לראש העיר אלפים ליי לשכירת עורך-דין, כדי לעשות משפט נגד העולם הזה, שפגע בראש-העירייה ובהנהלתה.
צילה עירם (מק"י): ראש-העיר אמר פעם שהעיריה כבנין זכוכית... שום מסכים חילוניות לא יכסו על הנעשה בפנים.
 (ברוב קולות הקואליציה נדחו כל ההצעות למנות ועדת חקירה או להגיש משפט נגד העולם הזה.)
 (מסך)

**פרשת קסטנר
 אזעקת-שואו**

בשבוע שעבר הוצף משרד מזכירות בית-המשפט המחוזי בירושלים בקבוצת עתונאים: יום אחד קודם לכן הופיעה בהדור הידיעה כי פסק הדין במשפט קאסטנר-גריןולד, לו מצפים זמן רב, יינתן בשבוע הבא. עורך דין שמואל תמיר, סניגורו של גריןולד, קיבל כבר לפי אותה ידיעה הזמנה לבוא לירושלים ולשמע אותה.
 מזכיר בית-המשפט, חביב העתונאים הירושלמים, משה עציר, תמה: "מדוע אתם נוהגים קודם לפרסם את הידיעות, ורק אחר כך באים לברר אמיתותן?" הוא עמד על דעתו כי לידיעה אין כל שחר, לא באה ממקור רות בית המשפט.

כשהתקשקש אחד הכתבים והביע את הדעה כי ייתכן שהידוע באה ממקור גבוה יותר, הרים עצור את שפופרת הטלפון, חיג בא"ר צרון מודגש את מספר הטלפון של השופט ד"ר בנימין הלוי, הוא ידע כי השופט, אשר ב-מים האחרונים חזר להופיע לחלוטין בבית המשפט, הסתגר בביתו כדי לסיים את עבודתו על פסק הדין הקשה ביותר בתולדות הכלכל של מדינת ישראל. הוא גם ידע כי מלכאל פסק המזכיר לשופט את העתונאים, או את תאריך פסק הדין, מוציאי מכלו.

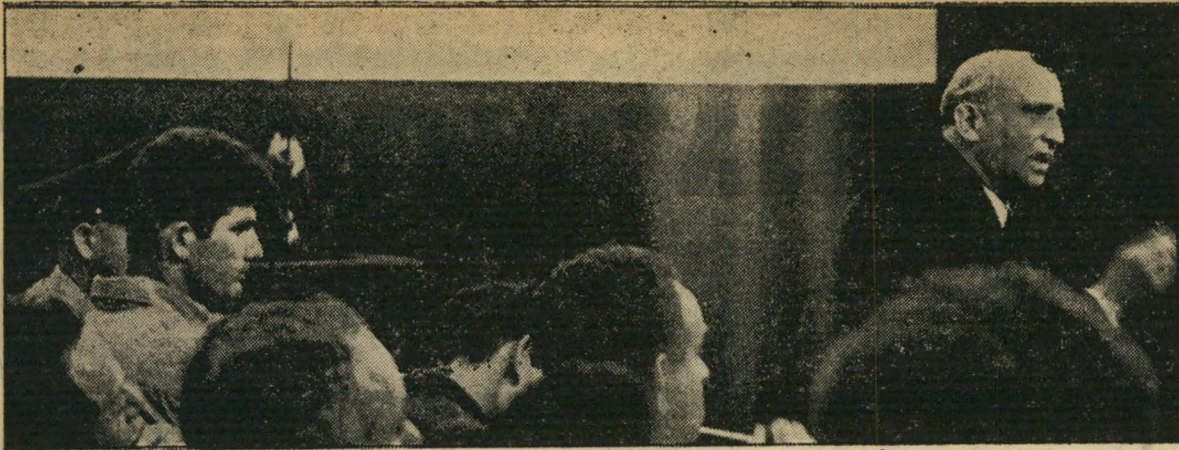
קולו של השופט הלוי נשמע בעד שפופרת הטלפון: "מאין נובעת הידיעה? שישאלו את חבריהם בהדור... יעץ השופט חסר המנוחה בסוף שיחת-הטלפון הקצרה לעתונאים הממתים נים: "כדאי לכם לחכות להודעה רשמית."
הזכחות, לא כסף. במרחק צעדים מספר מבית המשפט, בקפה צבר, בו נפגשים בול"אים ירושלמים, ישב בולאי-חובב ותיק, מלכאל גריןולד עצמו, התקרבותו של התאריך הגורלי לא השפיעה על הישיש. ב"חיוך השיב לחברים-לחובבות רבים: "אגיש רעור, אפילו אם אקבל רק חמש לירות קסט. הבאתי זר הכחות לדברי ספרסמתי."
 הנאשם גריןולד חושש רק פן יהיה הקנס פחות מחמש לירות — הסכום המינימאלי עליו אפשר לערער.

**בי. ג'י.
 פי רצח את ארלוזורוב**

לכאורה, נדמה היה, כי רצח חיים ארלוזורוב (17.6.33), אשר פילג לפני עשרים שנה ו"מעלה את הישוב היהודי לשני מחנות אור ב"ב, הוא פרשה שאבד עליה הכלה. ארלר זורוב, כן מאמינים מרבית המתעניינים ב"תולדות-הישוב, נרצח ע"י ערבי (כנראה רח צח מועד, עבדול מאג'יד), ורק לאחר-כך נוצל האסון בידי מפא"י והאנגלים נגד התנועה ה"רביזיוניסטית, שקיימתה להגיע לכיבוש ה"שלטון הפנימי בישוב.

רק בודדים טוענים עד היום, כי ארלוזורוב נרצח ע"י הבריזנים, אנשי אבא אחימאיר, בעוד אחימאיר עצמו טוען, כי ארלוזורוב נרצח ע"י מפא"י, אשר רצתה להתפטר מאדם דגול שהחל חושב במושגים של ציונות מדר לבחית.

השנים השכיחה, כמדומה, הכל; רק אדם אחד לא שכח מאומה: אריה לייבנוון, סק"ד בדואר-החבילות בירושלים, המשוכנע, כי ה"רביזיוניסטים רודפים אותו עד היום (ננוע" צים בי כרחוב מטבים מזורמים, — כפי שהת"בט במכתב), מיועזים ממנו להדשים חוברת מבלולבלת, מלאת האלה-עצמית, בשם הרצח הפחוזני, בה הוא מוכיח — לדבריו — כי הם שרצחו את ארלוזורוב.
 לייבנוון הדפיס את החוברת שלו, הצליח

כניגור שצופק (ימין) ונאשם גלן (שמאל) בבית-המשפט מה פתאום?

מחודש בכנסת, כדי לאפשר התקנת חוק אלי טרנטיבי לנשואין וגרושין אורחיים, שלא יפ" לה בין אורח לאורח.

חתימות אלה יהיו פרייה של עצומה המר" גית למען חוק נשואין וגרושין אורחיים, עליה התחילו השבוע, אלפי חברי הליגה למניעת כפייה דתית" להתתים את אורחיי ישראל.

חברי הליגה מחכים להתנגדות פעילה של החוגים הדתיים, אולם אינם חוששים מלעמוד במערכה. אמר חבר ליגה: "נרשה להם להתתים עצומות או לערוך הפגנות, איש מהם לא יצליח להפריענו בכוח ממלאכתנו."

הודו כן, ישראל לא? חברי הליגה אינם לוחצים לקיום הדין עוד בכנסת השנייה. אך לדעתם עלולה עצומה כזאת להפוך לגור" רם בסיום מערכת הבחירות, לשמש אמצעי לחץ על המפלגות.

טוענים הם: בעוד שבימים אלה הונגה ב" הודו, ארץ המסורת והדת, חוק לנשואין או" רוזי, ביזמתו האישי של נהרו, עלול החוק הגדרש להתקבל או להידחות בכנסת השלי" שית בגלל לוח-חיבור מפלגתי פשוט.

כונתם של המחתימים: להכריח את לוח" החיבור להביא בחשבון את המסטר העצום של חלומי הגישואין האורחיים.

תעופה

עליזה בארץ הפלגות

שעה שהידיעות האווירות ב" ישראל עצמה היו מוכזאות למרי (ראה לעיל), נחתה ישראל נצחון אוירי קטן מעבר לקו המשווה. עלי" זה פלישר, רידת בת 23, יודית קטמון שויתרה על חלומה להיות אחות רחמניה כרי להמריא לשח" קים, וכתה לותאר הפגנית הראשו" נה של מלכת-האויר העולמית, ב" תחרות שנערכה ביוהנסבורג. סיס" רה עליזה, בשובה השבוע ארצה לכתב, "העולם הזה":

דרום-אפריקה היא ארץ מזורה. טסתי לשם כדיללת לפקיד, אולם ברע שהגעתי לשם התנפלו עלי העתונאים והצלמים. הכניסו אותנו ישר למשטר של עבודה: שעורים של נימוסים, הכשרה לקראת התחרות.

הכיתה בחצות. גשתי את אחת עשרה המועמדות האחרות בבית-מלון מסוארי, בו החזיקי את כולני בשמירה פפדנית. בערבים אסור היה לנו לאת ללא מלוכה. בחצות היינו צריכות לחזור.

היהודים שם אוהבים, כנראה, את ישראל. כשהופעתי לטובת המגבית אספתי בערב אחד סכום של שבעת אלפים לירות שטרלינג. הם ערכו לי גם מגבית פרטית: כשנכנסתי לתנות היהודית, המטירו עלי מתנות מכל הסוגים. המתפקתי במועט: חמש שמלות, שתי חליפות, שלושה זוגות נעליים.

מה זה ירדן? לבסוף הגיע הערב ה" גורלי. אחרי כמה נאומים משעממים עלינו על הבמה, הייתי מבלבלת מאד. הכל הסתכ" לו בנו בעין בוחנת, כאילו היינו יהלומים.

התחרות עצמה נערכה בהכרעת הצופים: כל אחד 12000 הצופים שנכחו בכל ערב קיבל כרטיס-בוחר, ועליו רשם את החלטתו לפי ארבע נקודות: יוסי, רמה תרבותית, ידיעת המולדת, טיב התשובות לשאלות. בסך (החשך בעמוד 8)

* בין יתר חברי הליגה: יצחק גרינבוים, ערי דבוטניסקי, פרופ' שלום גולדלמן, עוזי אורנן.

המיליונים. היה עליה להוכיח כי דעתו של ה" דוד לא היתה מספיק צלולה בזמן חתימת ה" צוואה. הוכחה שהיא מסוככת למדי כשחולה בחיים. כמעט בלתי אפשרית, אחר מותו.

אולם מול עיניה של ג'ינה לא עמדו נכסי הדוד בלבד. משפחת סולאק היתה ידועה ב" עושרה באירופה כולה. לאחר שנכחדה המש" פחה בידי הנאצים, הגיע, לדעתה של ג'ינה, ההון המרוכז בידי הדוד המת לסכומים אג" דתיים.

ממליארידים למיליונים. השבוע הת" ברר כי לפחות חלק מאשליותיה של התובעת נגזרו. לאחר תביעת אפוטרופוסות נגד הבנק הבריטי והסמטיניסטר המחזיק בעזבו" המש" פחה, היבחר לתובעת כי הבנק מונה לתפ" קידו בידי בית דין אנגלי, אינו מוכן להתדיין עם נתנים ישראלים.

הסיכוי למליארידים של כלל משפחת פולאק נגזר. מאבק הירושה המסוכך בי תר" ביש" ראל ימשיך להתנהל עתה על המיליונים ה" מעטים של הדוד מיכאל בלבד.

משפט

גידוי הפצע

הגבר האטלי, בעל העיניים התמימות, שנכנס לסדרון המרוחח של בית-המשפט המחוזי בחיפה, היה שונה מן הצעיר ההמום, אדום-העיניים, שישב למחרת אסון מעגן לפני חוקריו בקריה התל-אביבית. אם האמין אורי גלן או שחיו הרוסים, ששוב לא יוכל להראי" את פניו ברחוב, שיאלץ לצאת מן הארץ ואולי אף להגר, הרי שוכנע ביני חיים שטעה. לאט-לאט חזרו חייו למסלולם, הוא גם השיג חשיגים חדשים במגרש-הספור" רט. הזמן עשה את שלו.

הזמן עשה את שלו גם בדעת-הקהל. למחרת האסון, מוסת בידי עתונאים ודעיגנפשה-המון, היה צמא לדם, וועמו הופנה אל הטייס ש" מטוסו קצר את קצרו הרומים במשך העמקי ירדני. פקידים מבוהלים, בתלקם בעלי מצפון לא נקי ביותר, מיהרו לשחות עם הזרם, הודיעו שגלן יתבע לדין. אולם בינתיים נגעת הקהל, הופתע כששמע השבוע על פתי" חת המשפט.

תזכורת אכזרית. כשקם שמואל שצ"ר פק פרקליטו המוצק של גלן, כדי להגן על שולחו, היה ברור כמעט לכל הנוכחים באולם כי שום טובה לא תצמח מן המשפט, מלבד גירוי פצעים שהגלילו. כל פרטי האסון הובהרו מזמן, וכאילו רצה הגורל להבליט בצורה אכזרית שאסונות אחריים הם תופעה בלתי-ימנעת באומה חדישה, הודיע צה"ל למחרת הישיבה הראשונה על נפילתו של אחד ממטוסיו והריגת טייסו.

כמיוחד היו ממורמרים אנשי-האויר. בשום מקום בעולם לא נתבע עוד טייס לדין בגלל טעות בשיקול, אפילו אם היה כזה. אמר אחד האויראים החתקים, בפחה האולם. "בירור סיבות של תאונות הוא ענין לוועדת-חקירה של אנשי מקצוע. אם יצא הטייס חי מן האסון, מה הטעם להוסיף עונש על עונש?"

עצומות

100 אלף נגד

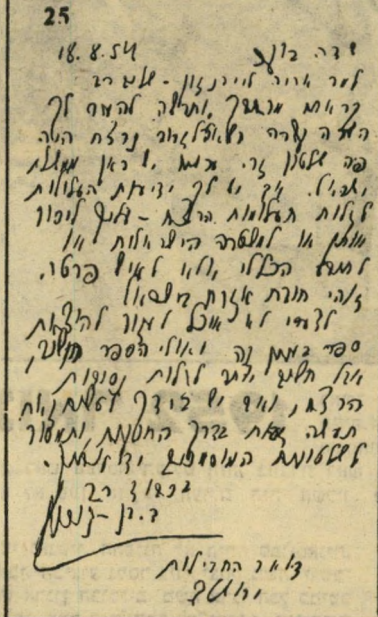
בסוף חודש יולי, באחד ממושביה האח" רונים של הכנסת השנייה, יועלו על שולחנו של היושבר-ראש, עשרות גליונות נייר, מכי" לים עשרות רבות של אלפי חתימות. לעיניו של יושב-הראש וזקרו בראש הגליון השורות הבאות: "אנו, החתומים מטה, בעלי זכות בחירה לכנסת, מבקשים ממך להעביר לכנסת ולמוסדותיה המוסמכים את בקשתנו להצי" מיד את חוק שיפוט בתדין רבניים לדין

למכור לא יותר מתריסר טפסים, מה שהגביר את חשדו, כי יד נסתרת מעכבת בעדו.

חיים כהן אמר: "לא י" עם קום ה" מדינה החל לייבנוון מטריד את הנשיא המנוח ד"ר חיים וייצמן במכתביו, אחר פנה לחיים כהן, היועץ המשפטי, תבע דיון מחודש ב" רצה. (כשעתו זוכה אברהם סטבסקי מאשמת רצח ארלוזורוב, נהרג אחר-כך על סיפון א/ק אלטלנה). חיים כהן השיב במכתב מאופק ו" הוגן, כי "כלל גדול הוא בדיני נפשות שאם נאשם יוצא זכאי, ולו גם בטעות בית-דין, אין מהרהרים אחרי ססקיהדין ואין פותחין מחדש בחקירה." לייבנוון צרף, איפוא, את היועץ המשפטי אל המתכלים להשתיק את הפרשה ופנה אל דויד בן-גוריון, סיפר את כל סיפורו.

בי. ג'י. אמר: "בן-י" ב"י. הריח בסר" שה את ריחה האהוד של שערווריה סולישית. שלושה ימים לאחר פנייתו של לייבנוון כתב אלקנה גלי, מזכירו הפרטי של ראש-המשלה דאוו, לליבנוון, הבטיח: "הנני ממשיך לחקור מי המעכב בעד פרסום החיברת שלך הרצח ה" פחוזני."

בינתיים יצא בי.ג'י. לשדה-בוקר, המשיך לעמוד בקשר מכתבים עם לייבנוון. בא גוסט

מכתבו של בי. ג'י.
 מדוע אז?

1954, על דף תלוש מפנקו המפורסם, כתב בין השאר: "לצערי לא אוכל לעזור להוצאת הספר... חשוב עוד יותר לגלות נסיבות ה" רצה... תמסור לשלטונות ידיעותיך... בימים אלה נתברר, כי זרע-השערווריה שזרע בי.ג'י. עומד לשאת פרוי: לייבנוון מתכוונן להעלות מחדש את הפרשה. להוסיף שמן בר" אש על מדורת השנאה הפנימית.

חוק

הון נגזו

כשג'ינה פולאק דרשה לעצמה את חלקה ב" ירושת המיליונים של דודה מיכאל פולאק, אחד מעשירי הארץ ובעליו לשעבר של בית הירושת נשר, נפטרה לפני כשנה, ידעה שהיא עולה על דרך קשה ומלאת מכשולים. בידי בן דודה, מתיו גינזבורג, התיבע זכות בלע" דית על הירושה השמנה, היתה צוואה לא ברורה אמנם, אך חתומה בידי הדוד עתיר